

தற்கால நெருக்கடிநேரம் PRESENT CRISIS

“யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள் ; கலங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; இவைகளைல்லாம் சம்பவிக்கவேண்டியதே, ஆனாலும் முடிவு உடனே வராது” – மத்தேய 24:6.

கவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் வரவிருக்கும் ஒரு மகா உபத்திரவக்காலத்தைக் குறித்து இந்த வேத வசனங்கள் பேசுகின்றன. இந்த மகா உபத்திரவம் பற்றி நமது கர்த்தர் மத்தேய 24ம் அதிகாரத்தில் தீர்க்கதரிசனமாக பதிவு செய்திருக்கிறார். பூமியின்மேல் வரும் ஆபத்துக்கள் மற்றும் வானங்கள் அசைக்கப்படுதல் போன்ற நிகழ்வுகளை உருவகமாகக்கூறி, நம்முடைய நாட்களின் மறக்கமுடியாத நிகழ்வுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இது தொடர்பாக அவர் பேசுகையில், “அப்படியே இவைகளைல்லாம் நிறைவேற நீங்கள் காணும்போது, உங்கள் தலைகளை உயர்த்தி களிக்குறங்கள், ஏனெனில் உங்கள் இரட்சப்பு சமீபமாயிற்றென்று அறியுங்கள்” என்று இந்த உச்சகட்ட நிகழ்வை சபையினுடைய மீட்போடு தொடர்புபடுத்தி, அவர்கள் பூமிக்குரிய சுபாவத்திலிருந்து பரலோக சுபாவத்திற்கு மாறுவதைக் குறித்தே பேசுகிறார்.

“யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள் ; இவைகளைல்லாம் சம்பவிக்கவேண்டியதே, ஆகிலும் முடிவு உடனே வராது” என்று நம் கர்த்தர் கூறுவது இது தொடர்பாகவே இருக்கிறது. இவைகள் யுகம் முழுவதும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். இந்த யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வரவிருக்கும் மகா உபத்திரவக் காலத்தைக் குறித்து அவர் குறிப்பிடுகையில், நமது கர்த்தருடைய மனதில் யுத்தங்கள் ஒரு முக்கியமான காரியமாக இருந்தது என நாம் எண்ணக்கூடாது. அந்த மகா உபத்திரவமானது தானியேல் தீர்க்கதரிசனத்தில், “யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்” என சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது – தானி12 :1.

நமது கர்த்தர் இதே உபத்திரவக் காலத்தைக் குறித்து லாக்கா 21:24இல் பேசுகையில், “புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் எருசலேம் புறஜாதிகளால் மிதிக்கப்படும்” என்றார். இந்த புறஜாதியாரின் காலங்களானது, புறஜாதி தேசங்களால் இவ்வுலகம் ஆஸ்படுகிற ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது. உலகத்திற்கு அரசாங்கக்கை தருவதில் தங்களுடைய திறமையை புறஜாதிகள் காண்பித்தார்கள். புறஜாதி அரசாங்கங்களின் கைகளில் இந்த உலகத்தை தருவது என்பது நிழலான இஸ்ரயேலரிடமிருந்து அடையாளமான ராஜ்யம் எடுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. சிதேக்கியாவின் வீழ்ச்சியோடுகூட அவரிடமிருந்த கிரித்தையும் எடுத்து, மேசியாவின் இராஜ்யமானது ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை அந்த இராஜ்யம் கவிப்பக்கப்படும் என கர்த்தர் விளம்புகிறார் – எசேக்கியேல் 21 : 25-27.

அதே சமயத்தில், நேபுகாத்நேச்சார் என்ற இராஜா ஒரு கனவு காண்கிறார். என்னவெனில், தேவ இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் முன்பு, அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில், புறஜாதி தேசங்கள் இவ்வுலகை ஆண்டுகொள்ளும் என்பது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இராஜா மறந்துபோன கனவை, தானியேல் இராஜாவுக்குக் காண்பித்து, அதன் விளக்கத்தையும் விவரித்தார். இராஜா ஒரு மிகப்பெரிய சிலையை கணவில் கண்டதாகவும், பொன்னாலான அதின் தலையானது பாபிலோனிய இராஜ்யத்தைக் குறிப்பதாகவும், வெள்ளியினாலான அதின் மார்பானது மேதோ-பெர்சிய சாம்ராஜ்யத்தைக் குறிப்பதாகவும், வெண்கலத்தினாலான வயிறும் தொடையும் கிரேக்க சாம்ராஜ்யத்தைக் குறிப்பதாகவும், இரும்பிலான கால்கள் ரோம சாம்ராஜ்யத்தைக் குறிப்பதாகவும் காண்பிக்கிறார். அதின் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாகிய பாதங்கள் பரிசுத்த ரோம இராஜ்யத்தைக் குறிக்கிறதையும் அவர் காண்பிக்கிறார். கையால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல், அந்த சிலையின் இரும்பும் களிமண்ணுமாகிய பாதத்தில் மோதி, அதை சிறுசிறு துண்டுகளாக நொறுக்கிவிட்டது. இந்த சிலையின் பாதத்தை நொறுக்குதல் என்பது இந்த யுகத்தின் முடிவில் வரும் என்றும், அதுவே மேசியாவின் இராஜ்யத்துக்கான ஸ்தாபகத்தின் ஆதாரமாக இருக்கும் என காண்பித்தார் – தானி 2:31-45.

இந்த இராஜ்யங்கள் இங்கு இருக்கும் வரைக்கும், அவைகளும் மேசியாவின் இராஜ்யமும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்போகமுடியாது. புறஜாதி இராஜ்யங்களானது சுயநலம் மற்றும் அடக்குமுறையின் அஸ்திபாரத்தில் உள்ளது. கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமோ நீதி, அன்பு, இரக்கத்தின் அடித்தளத்தின்மேல் சமாதானப் பிரபுவின்கீழ் இருக்கும். இவை இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் ஆளுகை செய்யமுடியாது. எனவே மேசியா தம் முடையை இரண்டாம் வருகையில் வரும்போது, புறஜாதி தலைமையீதிகாரமாகிய “பலவான்” முந்தி கட்டப்படவேண்டும் என முன்னுரைத்திருக்கிறார். மேலும் சிறைத்துப்போன உலக ஆதிக்கங்களின்மீது நீதியான அரசாங்கம் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்றும் முன்னுரைக்கிறார்.

தற்போதைய பயங்கர போர்(முதலாம் உலகப்போர்), தேவவார்த்தையின் முழு அர்த்தத்தின்படி மகா உபத்திரவுக் காலமாக இருக்காது. மாறாக, அதினுடைய முன்னோட்டமே. வேதத்தின்படியான மகா உபத்திரவுக்காலமானது அராஜக நிலைமையை கொண்டுவரும். அதாவது ஜனங்களின் பரவலான எழுச்சியைக் கொண்டுவரும். தீர்க்கதுரிசி உரைக்கிறபடி, “ஓவ்வொருவனுடைய காரமும் தன் அயலானுக்கு எதிராக இருக்கும். போகிறவனுக்கும் வருகிறவனுக்கும் நெருக்கடியினிமித்தம் சமாதானமில்லை ” –சகரியா 8 : 10.

பூமியின் திராட்சைப் பழங்கள்

மனித சுயநலம், போர்க்குணம் மற்றும் பேராசை ஆகியவற்றின் இயல்பான விளைவுகளாகிய இந்த விஷயங்களில், அவரது காரம் இருப்பதாக கர்த்தர் அறிவிக்கிறார். கர்த்தர் இவை எல்லாவற்றிலும் கிரியை செய்யத்தக்கதாக, இவ்வுலகத்தின் உணர்வைத் தூண்டுகிற அறிவை, சரியான நேரத்தில் அவர்களுக்கு அருளியிருக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமெனில் தங்கள் இருதயங்களில் பாவம் மற்றும் சுயநலத்துடன் இருக்கும் மனிதர், அந்த அறிவை ஞானமாகவும், சரியாகவும் பயன்படுத்தமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நபரரேயோ அல்லது வகுப்பாரையோ வெளிப்படுத்தாமல், இந்த உலகத்திலுள்ள அறிவானது, ஒரு குறிப்பிட்ட சிலரிடத்தில் தொடர்ந்து அதிகரித்துக்கொண்டே இருந்தால், அறிவின் இந்த அதிகரிப்பினால் அவர்கள் மற்றவர்களைவிட மிக அதிகமாக முன்னேறுவதைக் காணமுடியும். அதினால் இறுதியாக, செல்வமானது வெகுசிலருடைய கைகளில் குவிந்து, உலகமனத்தும் இந்த வெகு சிலருடைய அடிமைகளாக மாறிவிடுவர். செல்வந்தர்களிடம் இருக்கும் பண்மானது, மிக வேகமாக பெருகிவிடும். மறுபக்கம் ஜனத்தொகையானது ஒரு நூற்றாண்டில் இரட்டிப்பாகிவிடும். தற்கால சூழ்நிலையின் எதேச்சதிகாரத்தினால் ஜனங்கள் ஆளப்படும்போது. பெரும்பான்மையினர் அடிமைத்தனத்துக்குள் போவதை யார் காணாமல் இருக்கமுடியும் ?

அரசாங்கங்கள் வலுவான நிலையில் இருக்கும்வரை, அவைகளைக் கவிழிப்பது என்பது சாத்தியமற்றது. இந்த பத்திகளில் நாம் அடிக்கடி முன்வைக்கும் நமது எண்ணம் என்னவெனில், ஒரு பெரும் போரானது தேசங்களை பலவீனப்படுத்தி, அராஜகத்துக்கு வழிவகுக்கும். அப்படிப்பட்ட பெரும் போரானது உலகத்தையே பொருளாதார ரீதியில் முடக்கி, ஜனங்களுடைய கணக்குக்கு முன்பாக ஆட்சியாளர்களை இழிவுபடுத்திவிட்டு, அராஜகத்திற்கு வழியைத் திறக்கும். முந்தைய கால ஜனங்கள் தங்கள் ஆட்சியாளர்களை தெய்வீகக் கடவுள்களாக பார்த்தனர். அதிகாரத்திற்கான இந்த பெருமதிப்பு, இன்னும் ஓரளவிற்கு பெறப்படுகிறது. குறிப்பாக ரஸ்யாவில் அராஜகவாதிகளாக இருக்கிறவர்களைத்தவிர, ஜனங்கள் ரஸ்யப் பேரரசர்களை (Czar) கிட்டத்தட்ட ஆராதிக்கிறார்கள். தற்கால யுத்தம் நாம் எதிர்பார்த்த ஒன்றுதான். அது இவ்வுலகின் இரத்தம்(யிபிர்) மற்றும் பொக்கிஷங்களை உறிஞ்சிவிடும். பின்பு தேசங்கள் வியாதிப்பட்டு, பெலவீனப்பட்டு, சோர்ந்து, பொதுஷட்டைமைக் கோட்பாட்டிற்கு இரையாகி, பின்பு அராஜகமாகிவிடும். இவ்வாறு வேதாகமத்திலுள்ள முன்னிறவிப்புகளுக்கு இசைவாக, பூமியானது “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டது வரும் ” என்கிற மேசியாவின் இராஜ்யத்தை வரவேற்கத் தயாராகிவிடும் – ஆகாய் 2 :7.

தேவனுடைய ஜனங்களுக்கான முறையான மனப்பான்மை

“ஆகையால், நான் கொள்ளையாட எழும்பும் நாள்மட்டும் எனக்குக் காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; என் சினமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் அவர்கள்மேல் சொரியும்படி ஜாதிகளைச் சேர்க்கவும், ராஜ்யங்களைக் கூட்டவும் நான் தீர்மானம் பண்ணினேன்; பூமியெல்லாம்(சமூகம்) என் எரிச்சலின் அக்கினியினால் அழியும். அப்பொழுது ஜனங்களைல்லாரும் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்யும்படிக்கு, நான் அவர்கள் பாழையைச் சுத்தமான பாழையாக மாறப்பண்ணுவேன்” – செப்பனியா 3 :9.

“எனக்குக் காத்திருங்கள்” என தேவன் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்? அவருடைய நேரத்திற்காக நாம் காத்திருக்கவேண்டுமென்று அர்த்தப்படுத்துகிறார். உலகத்தின் காரியங்களை சமநிலைப்படுத்துவதாக அவர் கூறுகிறார். எல்லா இராஜ்யங்களும் பொதுவான அராஜகத்தினால் மூழ்கிவிடும் என அறிவிக்கிறார். வெப்பத்தின் உக்கிரம், விவாதம், சலசலப்பு, சச்சரவுகள் அப்போது இருந்து, அந்த நேரத்தில் உலக தேசங்கள் உருகிவிடும். அதாவது சடுதியாக வீழ்ச்சியடைந்துவிடும். இதை நாம் நம்புகிறோம், கிறிஸ்தவர்கள் பட்டயத்தில் திருப்தியடைவார்கள் என்று நாம் என்னுகிறதில்லை. “பட்டயத்தை எடுப்பவன் பட்டயத்தினால் அழிவான்” என்று நம் கர்த்தர் கூறினார்.

“உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது”, அதில் மாற்றங்களைச் செய்ய அவருக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது, அவைகளை அவர் அனுமதிக்கிறார் என்பதை உணரும்போது, தேவஜனங்கள் ஒதுங்கி நிற்கவேண்டும். தேவன் அவைகளை அனுமதித்திருந்தாரானால் அவர்களை தூக்கியெறிய முற்படுவது நமக்குரியதல்ல.

பூமியெல்லாம் எரிச்சலின் அக்கினியினால் அழியும் என்ற அடையாளமானது, மதசார்பற்ற எழுத்தாளர்களாலும் சில நேரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. செப்தித்தாள்களில் “பெரும் மூர்க்கத்தனம்” என்பதைப் பற்றி – அதாவது, பிரச்சனை, சண்டை, குழப்பம் ஆகியவற்றின் இந்த நெருப்பைப் பற்றி வாசிக்கிறோம். பூதங்கள் வெந்து உருகிப்போம் என்பது, தொழிலாளர், முதலாளித்துவம், மதங்கள் போன்ற அமைப்புக்களாகும். தேசங்களை கர்த்தர் ஒன்றிணைத்து வருகிறார். இந்த “நாளில்” அதாவது கடந்த 40 வருடங்களில் ஒன்றுகூட்டி வருகிறார். கூட்டுச்சேர்த்தல் என்பது தேசங்களை ஒன்றாக இழுப்பதைக் குறிக்கிறது.

கர்த்தர் இந்த வேலையை செய்து கொண்டிருக்கையில், இத்தேசங்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிருப்பசெய்கிறார் என நாம் நினைக்கக்கூடாது. அவைகள் தங்களுடைய சுயநல் மனப்பான்மையின்படி நடக்க தேவன் அவர்களை அனுமதித்திருக்கிறார், இதன் விளைவு சண்டை சச்சாவுகளே. அறிவின் வளர்ச்சி இதைச் செய்து, அமைதியற் சமுதாய நிலையினைக் கொண்டுவரும்.

இறுதியான கண்ணோட்டம் (Final outlook)

இந்தப் போரானது மிகவும் விநோதமான சூழ்நிலைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. ரஷ்யாவும் ஆஸ்திரியாவும் நீண்டகாலமாக மத்திய தரைக்கடலுக்கு ஒரு திறப்பைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று ஆர்வமாக உள்ளன. ஆனால் அதைப் பாதுகாக்கும் எந்தவொரு முயற்சியினாலும் பெரும் போர் உருவாகும் என அஞ்சியுள்ளனர். அவர்கள் சிறிய மாநிலங்களான பால்கன் மாநிலங்களில் ஏறக்குறைய கவனம் செலுத்துகின்றனர். “இடைநிலை மாநிலங்கள்” என அவர்கள் அழைக்கிற இந்த மாநிலங்களில் ஒருவருக்கொருவர் செல்வாக்கை பலவீனப்படுத்த தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்திருக்கிறார்கள். பணம் பெற்றுக்கொள்ளும் முகவர்கள் ஒரு தேசத்தால் மற்றொரு தேசத்திற்கு எதிராக விரோதத்தை உருவாக்க, அந்த பிராந்தியத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர்.

ஆஸ்திரியா தேசத்து சிம்மாசனத்தின் வாரிக் ஒரு சௌரியனால் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, சௌரியருக்கு எதிரான போருக்கு தனக்கு ஒரு நல்ல காரணம் இருப்பதாக ஆஸ்திரியா நினைத்தது. இந்தக் காரணம் போதுமானதாக இருக்குமென ஆஸ்திரியா நம்பினது. இது சார்பாக ரஷ்யா ஒன்றும் சொல்லாது எனவும் ஆஸ்திரியா நினைத்தது. அல்லது இல்லையெனில் ஜெர்மனியின் அசைந்த முஷ்டி அந்நாட்டைத் தடுக்கும். ஆனால் இம்முறை அது பலனாளிக்கவில்லை. ரஷ்யா தனது உறவினர்களான சௌரியர்களை ஆதரிக்கத் தீர்மானித்து, இது மற்ற தேசங்களை உள்ளே கொண்டுவந்தது.

மாபெரும் ஐரோப்பிய மன்னர்களும், பேரரசர்களும் தங்கள் சொந்த சிம்மாசனம் தத்தளிப்பதையும், அந்தப் போர்கள் அவர்களுடைய ஐனாங்களை ஒன்றிணைக்கும் என்பதையும் உணர்ந்துள்ளனர். எந்த ஒரு யுத்தம் தொடர்பாக மக்களின் விருப்பம் ஒரு முக்கிய காரணியாகும். ஒரு சமூக எழுச்சியின் உள்ளாட்டு சண்டையைவிட மற்றொரு தேசத்துடன் ஒரு போர் விரும்பத்தக்கதாயிருந்தது. அவர்களின் நிதானிப்பு உண்மையின் அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பார்ஸில் இந்த ஒரு சோசியலிஸ்ட், போருக்கு எதிராக ஏதோ சொன்னதினால் அவர் உடனடியாக படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

நம்முடைய எண்ணப்படியாக இப்போரானது தேசங்களை பலவீனமாக்கி, வறுமைக்குள்ளாக்கி விடும். அதனால் வேதாகமம் காட்டுகிறபடி, அது அராஜகத்திற்கு அவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும். துருப்புக்கள் கலைக்கப்படுதல் மற்றும் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு திரும்புவது, எமாற்றம், அதிருப்தி மற்றும் மன்னர்கள், ஆட்சியாளர்கள், பிரபுக்கள்மீதான கோபமானது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஐரோப்பா முழுவதிலும் தீவிரிக்கும். மேலும் வேதாகமம் முன்னுரைத்தபடி, மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவும். கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் இதனுடன் தொடர்புடையது என்பதை கிறிஸ்து தம்முடைய மாபெரும் வல்லமையை எடுத்துக்கொண்டு ஆட்சி செய்யப்போகிறார் என்ற அந்தத்தில் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். தம்முடைய சேனையை உருவகமாகக் குறிப்பிட வெட்டுக்கிளிகளைப் பற்றி பேசினதுபோலவே, கர்த்தர் இந்த அராஜகவாதிகளை, “அவருடைய பெரியசேனை” என உருவகமாகக் கூறுகிறார். பரிசுத்தவான்கள் இந்த சேனையில் இருப்பதே இல்லை. பிசாசைக்கூட தம்முடைய பிரதிநிதியாக கர்த்தர் உபயோகித்திருக்கிறார். மேலும் “மனுஷனுடைய கோபம் உமது மகிழையை விளங்கப்பண்ணும்” – சங் 76 : 10. அராஜகவாதிகள் கர்த்தருடைய மகாசேனையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம், அதில் கர்த்தர் அவர்களுடைய திட்டத்தை மேற்பார்வையிடுவார்.

இறுதியில் அமெரிக்கா இந்தப் போரில் ஈடுபடும். மற்ற நாடுகளுடன் சோந்து அதுவும் வீழ்ச்சியடையும். இருந்தபோதிலும் அமெரிக்கா இந்தப் போரில் ஈடுபடும் என்பதால் அப்படி நடக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி செய்வது உண்மையில் மிகவும் முட்டாள்தனமாக இருக்கும். மக்கள் தங்களைத்தாங்களே ஆள்வதால் நமது அரசு பலமாக உள்ளது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த அரசாங்கத்தையும் அவர்களின் சொந்த சுயாதீனத்தையும் பெற்றிருப்பதோடு, தங்களின் சொந்த சட்டங்களைக்கூட மாற்றிக்கொள்ளமுடியும். இதை அவர்கள் மேலும் மேலும் செய்கிறார்கள் என்று நம்புகிறோம், மேலும் இம்மாதிரி செய்யத் தயாராவதினால், இறுதியாக நமது அரசாங்கம்

சோஷலிச் அடிப்படையில் கீழான நிலைமைக்கு வந்துவிடும். ஆனால் இது நடப்பதற்கு முன் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள நினைக்கும் செல்வந்தர்கள் சுட்டங்களை மீறி விஷயங்களைக் கொண்டுவருவார்கள். இதனால் அவர்கள் அநீதியை எதிர்ப்பதாக நம்பி, சிக்கலை துரிதப்படுத்துவார்கள். தவிர்க்கமுடியாத சமன்பாட்டை முடிந்தவரை மனதார ஏற்றுக்கொள்வது அனைவருக்கும் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் புத்திசாலிகளாக இருப்பார்களா?

தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு தாங்கள் விரும்பிய உரிமைகளை விட்டு சரணடைவதைவிட, வீதிகளில் இரத்த ஆறுடைச் செய்வதே மனித சபாவமாயுள்ளது. மக்கள் வெறுப்பினாலும், நியாயமற்றவைகளுக்காக முறையிடுவதிலும் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள். சில உண்மைகள் முன்வைக்கப்பட்டாலும், அதை விளக்குவதில் உண்மையில்லை. ஆனால் அநேகர் சோஷலிசத்திற்கு அவர்கள் நினைப்பதுபோல் தயாராகிவருகின்றனர். அராஜகமானது ஜரோப்பாவில் இருப்பதுபோல் இங்கும் வெகுசீக்கிரத்தில் வரும் என்று நாம் சொல்லலாம்.

அர்மகெதோன் எதிர்காலத்திற்குரியது

அர்மகெதோன் அடுத்த வசந்த காலத்தில் தொடங்கும் சாத்தியம் இருந்தாலும், அது எப்போது என்று கூற முயற்சிப்பது முற்றிலும் யூகமாகும். ஆயினும் யூத யுகத்தின் முடிவிற்கும், கவிசேஷயுகத்தின் முடிவிற்கும் இடையில் ஒற்றுமைகள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த ஒற்றுமைகள் நமக்கு சற்று முந்தைய ஆண்டை, அதாவது குறிப்பாக ஆரம்ப மாதங்களை சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

வேத வசனங்கள் காண்பிக்கிறபடி, புறஜாதி அரசாங்கங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தின் குத்தகைக் காலம் காலாவதியாகிவிட்டது என்ற அறிவிப்பை, தங்கள் சொந்த ஜனங்களிடமிருந்து பெறுவார்கள் என காண்பிக்கிறது. வானத்தில் உள்ள மனுஷகுமாரனின் அடையாளத்தை ஜனங்கள் கவனிப்பார்கள். கர்த்தரின் நியாயத்தீர்ப்புக்கள் உலகில் வெளிப்படத் துவங்கும், அவை அவர்களின் அநேக நலன்களுக்கு எதிராக இயங்கும். அவருடைய பிரசன்னத்தின் இந்த வெளிப்பாடு, வேதவசனத்தின்படி எபிப்பானியா – அதாவது மகிழையின் இராஜாவின் பிரகாசம், “வெளிப்படுதல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. “கர்த்தராகிய இயேசு தமது வல்லமையின் தூதரோடும், ஜுவாலித்து ஸரிகிற அக்கினியோடும், வானத்திலிருந்து வெளிப்படும்போது அப்படியாகும்(2தெச1:8 ; 7-10).

முதலாவது உபத்திரவம் சபைக்குரிய வானங்களிலிருந்து ஆரம்பித்து, பின்பு சமுதாய அமைப்புகளுக்குள்ளாக முன்னேறும் என தீர்க்கதறிசனம் நமக்கு முன்னுரைக்கிறது. புறஜாதியாரின் காலங்கள் முடிவுபற்றி கொடுக்கப்பட்ட சித்திரமானது, புறஜாதி மேலாதிக்கமாகிய சிலையின் பாதத்தில் ஒரு கல் மோதுவதாகும்(தானி2:34-35). அதனுடைய தாக்கம் மிகக் கூர்மையாகவும், அவைகளில் ஒன்றையும் விட்டுவிடாதபடி முழுமையானதாயும் இருக்கும். “காற்று பறக்கடிக்கப்படும் பதரைப்போலிருக்கும்”. வரிசைப்படி அடுத்த நிகழ்வு என்பது எழுதியிருக்கிறபடி, “ஜனங்களால் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்” என்பதற்கு இசைய அது மேசியாவின் இராஜ்யமாக இருக்கும்.
